

خوتەن دىئالېكتى توغرىسىدا ئومۇمىي بايان

ئابدۇللا سۇلايمان

(مەكتىپىمىز فىلولوگىيە پەنلىرى پروفېسسورى)

【摘要】本文主要论述了和田方言的形成、历史演变,并通过这一方言语音、词汇和语法结构与现代维语进行了对比分析。

【关键词】古和阗语 和田方言 现代维语

«تۈركىي تىللار دىۋانى» دا مۇنداق يازغان: «ئەڭ ئوچۇق ۋە توغرا تىل پەقەت شۇ بىرلا تىلنى بىلىپ، پارىسلار بىلەن ئارىلاشمايدىغان ۋە چەت ئەللەر بىلەن بېرىش-كېلىش قىلمايدىغان كىشىلەرنىڭ تىلىدۇر. ئىككى خىل تىل بىلىدىغان ۋە شەھەرلىكلەر بىلەن ئارىلىشىپ قالغان كىشىلەرنىڭ تىلىدا بۇزۇقلۇق بار. سوغداق (Soḡdaq)، كەنجەك (Kanqəḵ)، ئارغۇ (Arqu) ئەنە شۇنداق ئىككى تىل بىلىدىغانلارغا كىرىدۇ. چەت ئەللەر بىلەن ئارىلىشىدىغان ۋە شەھەرلىكلەر بىلەن بېرىش-كېلىش قىلىدىغان خىتىن (hotan خوتەن)، تىبەت (tübüt تىبەت) ۋە تاڭخۇت (tanut) لارنىڭ بەزىلىرىمۇ شۇنداق. ئۇلار تۈركلەر ئىلىگە كېيىنرەك كەلگەن»، «... تۈبۈتلەرنىڭ ئايرىم تىلى بار، خوتەنلىكلەرنىڭمۇ ئايرىم تىلى ۋە يېزىقى بار. ئۇلار ھەر ئىككىلىسى تۈرك تىلىدا چىرايلىق سۆزلىيەلمەيدۇ». بۇ بايانلاردىن تارىختا بۇ رايوندىكى خەلقنىڭ ئايرىم تىل ۋە يېزىق قوللانغانلىقىنى بىلەلەيمىز.

ئارخىلوگىلار 19-ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن 20-ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىدىكى رايونلاردىن تاپقان تېپىلىملار ئىچىدە توخىلارغا ئائىت نۇرغۇن مەدەنىي يادىكارلىقلارنىڭ بارلىقىغا ئاساسەن: تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبىدىكى شەھەرلەرگە جايلاشقان ئاھالىلار ئومۇمەن قەدىمكى زاماندىن ئوتتۇرا ئەسىرگىچە ھىندى-ياۋروپا تىل سىستېمىسىغا تاللىق بولغان توخىلار ۋە ساكلاردىن ئىبارەت ئىدى، دەپ ھېسابلىماقتا. دەرۋەقە «مىلادىدىن بۇرۇنقى 174-يىلىدىن 160-يىلىغىچە بىر قىسىم ساكلار ئېلىمىزنىڭ كەڭسۇ (كەنسۇ) رايونلىرىدىن ئىلى ۋادىسىغا كۆچۈپ بېرىش جەريانىدا، ئۇلارنىڭ بىر بۆلىكى خوتەن ئېكىنزارلىقىدا يەرلىشىپ قالغان» ①. بەزى ئالىملار: «ساكلارنىڭ تىلى ئالاھىدە تىل ئىدى، بۈگۈنكى كۈندە خوتەن بىلەن مارالۇپىنىڭ تۇمشۇق قاتارلىق جايلىرىدا قەدىمكى ساكلارنىڭ شېۋىسى ساقلىنىپ قالغان»، دەپ ھېسابلاپ، قەدىمكى خوتەن تىلىنى «خوتەن ساك-تىلى» دەپ ئاتاشتى ②، شۇنداقلا دۇنخۇئاڭ (دەشت ئاتا) غارلىرىدىن قېزىۋېلىنغان يازما يادىكارلىقلار ئىچىدىكى «خوتەن ساك تىلى» دا يېزىلغان بىر مۇنچە ھۆججەت-ۋەسىقىلەرنىڭ بارلىقىغا، بۇ ۋەسىقىلەرنىڭ بەزىلىرىنىڭ 10-ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا (شىمالىي سۇڭ سۇلالىسىنىڭ چۈنخۇا يىللىرى) يېزىلغانلىقىغا ئاساسەن «خوتەن رايونىدا 10-ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىمۇ ساكلار ياشىغان. ھېچ بولمىغاندا، ئۇلارنىڭ خان جەمەتلىرى ساكلاردىن بولغان» ③، دەپ قاراشقان. بۇ گېرمانىيىلىك سانسىكىرتشۇناس رودېسنىڭ يۇقىرىقى ۋەسىقىلەردىكى تىلنىڭ شەرقىي ئىران تىلى شېۋىسىدىكى ساك تىلىغا ئەڭ يېقىن كېلىدىغانلىقىنى بايقاپ بەرگەن نامى بولۇپ، گەرچە ئىلىم ساھەسىدىكىلەر «ساك تىلى» دېگەن نامنى قوبۇل قىلغان بولسىمۇ ھەمدە بۇ نام تىل جەھەتتىكى يېقىنلىقىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرمىسۇ، تارىخىي رېئاللىقنى ئىسپاتلاپ بېرەلمەيدۇ.

قەدىمكى خوتەن تىلىنىڭ تارىخىي تەرەققىياتى تارىخ چاقى ئىلگىرىلەپ چىن (مىلادىدىن بۇرۇنقى 221-يىلىدىن 206-يىلىغىچە)، خەن (مىلادىدىن بۇرۇنقى 206-يىلىدىن 220-يىلىغىچە) دەۋرلىرىگە كەلگەندە، غەربىي يۇرتتا (ھازىرقى شىنجاڭدا) ئولتۇراقلاشقان مىللەتلەرمۇ ئۆزلۈكسىز كۆپەيگەن. «خەننامە، غەربىي يۇرت تەزكىرىسى» دە يېزىلىشىچە، شۇ دەۋرلەردە تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبىدا ئۇدۇن، گۇما، ئۇرۇنتات، نىيا قاتارلىق 30 نەچچە شەھەر دۆلەتلىرى بارلىققا كەلگەن بولۇپ، يىپەك يولىنىڭ جەنۇبىي لىنىيىسىدىكى بۇ مۇھىم تۈگۈنلەر ئىچىدە ئۇدۇن ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك بىلەن ھىندىستان قاتارلىق دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدا ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشنىڭ ئالاھىدە كۆزنىكى بولغان. ھىندىستان ئارقىلىق تارقىلىپ، شىددەت بىلەن كېڭەيگەن بۇددا دىنى بۇ رايوننى بۇددا دىنىنىڭ مەركەزلىرىنىڭ بىرىگە ئايلاندۇرغان. ۋېي، جىن، جەنۇبىي-شىمالىي سۇلالىلەر دەۋرىدىن باشلاپ، سۈي، تاڭ دەۋرلىرىگىچە (مىلادىيە 220-يىلىدىن 907-يىلىغىچە) نۇرغۇن مەشھۇر بۇددا ئۆلۈمالىرى ۋە راھىپلار ئۇدۇنغا كېلىپ تەلىم ئالغان ياكى نوم تەپسىرچىلىكى بىلەن مەشغۇل بولغان. 872-يىلى (شەينۇڭنىڭ 13-يىلى) ئۇدۇن خانىنىڭ ساجۇ مىراۋۇلى جاڭ يىچاۋنىڭ جىيەنىگە يازغان بىر مەكتۇبىدا ئۆزىنىڭ خانلىق نامىنى «ئۇلۇغ ئۇدۇن دۆلىتى پەنپۇرى» دەپ ئاتىغان. ئۇدۇن ۋېسارخان جەمەتى ئىلگىرى-كېيىن بولۇپ، مىڭ يىلىغا يېقىن ھۆكۈم سۈرگەن.

مىلادىيە 926-يىلى قاراخانىلارنىڭ ھۆكۈمرانى مۇسا ئارسلانخان شۇ چاغدا يەنىلا بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلىۋاتقان ئۇدۇنغا قارشى «غازات» ئۇرۇشى قىلىپ، ئۇدۇننى ئۆزلىرىگە قارام قىلدۇرۇپ، ئىسلامىيەت دەۋرىگە باشلاپ كىرگەن بولسىمۇ، قاراخانىلارنىڭ ئىچكى مالىيەچىلىقىدىن پايدىلانغان ئۇدۇن ھۆكۈمدارلىرى ئىسلام دىنىغا قارشى ئۇرۇش قوزغاپ، قەشقەرغىچە باستۇرۇپ بارغان. مىلادىيە 1006-يىلى قاراخانىلارنىڭ شۇ دەۋردىكى سۇلتانى يۈسۈپ قادىرخان ئۆزى بىۋاسىتە قوشۇن باشلاپ كېلىپ، ئۇدۇن رايونىدىكى بۇددىستلارنى ئىسلىدىكى ئېتىقادىدىن ئۈزۈل-كېسىل ۋاز كەچتۈرۈپ، ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلدۇرغان. ئۇدۇن ۋېسارا خانلىقى يېمىرىلىپ، بۇ رايون پەيدىنپەي تۈركلەشتۈرۈلگەن.

ئۇنداقتا ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرى خوتەن رايونىدىكى ئاھالە قايسى تىلنى ئىشلەتكەن؟ بۇ سوئالغا ئەلۋەتتە ئىنسانشۇناسلار، تىلشۇناسلار، تارىخچىلار قوللانغان مېتود ۋە ئۇسۇل بويىچە، بۇ رايوندىن تېپىلغان يازما يادىكارلىقلار ۋە شۇ يادىكارلىقلاردا ئىشلىتىلگەن تىلغا؛ بۇ رايون ئاھالىسى ئىشلىتىۋاتقان ھازىرقى زامان تىلىدىكى قەدىمكى زامان تىل قالدۇقلىرىغا مۇراجەت قىلىش تارىخىي ماتېرىياللىق ئىلمىي يەكۈندۇر. ئاشۇ ۋەسىقە-ھۆججەتلەرگە نەزەر سالساق، ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقەرى

خوتەن پېداگوگىكا ئالىي تېخنىكومى ئىلمىي ژۇرنىلى 2005-يىللىق 2-سان (ئومۇمىي 69-سان)

خارابىسىدىن تاپقان كارۋىتى يېزىقىدىكى خاتىرىلەرنىڭ تىلى ھەقىقەتەنمۇ ھىندى تىلىمۇ ئەمەس، ئىران تىلىمۇ، شۇنىڭدەك تۈركى تىلىمۇ ئەمەس ئىدى» ⑥، دەپ يازغان. ياپونىيە تارىخچىسى يۇيتەنجىڭ ئەپەندى: «بۇ تىل تۈركىي خەلقلەر بۇ يەرگە كىرىشتىن بۇرۇن، مۇشۇ رايوننىڭ ئېغىز ۋە يېزىق تىللىرىدا ئىشلىتىپ كەلگەن تىل بولۇپ، بەزى ئالىملار بۇ تىلنى «ئۇدۇن تىلى» ياكى «خوتەن تىلى» دەپ ئاتايدۇ. بەزىلەر بۇ تىلنىڭ خۇسۇسىيىتىگە قاراپ «ئىران تىلى» ياكى «شەرقىي ئىران تىلى» دەپ قارايدۇ. ئەگەر «ئىران تىلى» دەپ قارىلىدىغان بولسا، «خوتەن تىلى» نى «سوغدى تىلى» بىلەن سېلىشتۇرۇپ كۆرسەك بۇ تىلنىڭ دەسلەپكى ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ بۇزۇلغانلىقىنى ئېنىق كۆرۈۋالالايمىز» دەيدۇ ⑦.

دەرۋەقە قەدىمكى خوتەن تىلىدا يۇقىرىقى تىللاردىكى ئالاھىدىلىكلەرنىڭ بارلىقىنى ئىنكار قىلىشقا بولىدۇ، شۇنداقلا بۇ رايوندا مىڭ يىلغا يېقىن ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرۇپ كەلگەن بۇددا دىنى تەسىرىدىن، ئاھالىلار تىلىغا ھىندى تىلى (پراكرىت) ئاستا-ئاستا سېڭىشكە باشلاپ، سانسىكىرىتچە ئامىللارنى پەيدا قىلغانلىقىنى چەتكە قاقىشقا بولىدۇ، قەدىمكى خوتەنلىكلەر قوللانغان بۇ تىلنىڭ «ئۇدۇن تىلى» ياكى «قەدىمكى خوتەن تىلى»، ئىكەنلىكىنى تارىخىي پاكىتلار ئىسپاتلىغان.

قەدىمكى خوتەن تىلىنىڭ ئالاھىدىلىكى ھەققىدە مەھمۇد قەشقەرى مۇنداق يازغان: «خوتەنلىكلەر بىلەن كەنجەكلەر سۆزىنىڭ بېشىدىكى «ئېلىق» (Elip) نى «ه» (h) غا ئالماشتۇرىدۇ. تۈركى تىللاردا يوق بىر ئاۋۇشنى كىرگۈزگەنلىكى ئۈچۈن بىز ئۇلارنى تۈركلەردىن ھېسابلىمايمىز. مەسىلەن: تۈركلەر «ئاتا» نى «اتا» (ata) دېسە، ئۇلار «ھاتا» (hata) دەيدۇ؛ تۈركلەر «ئانا» نى «انا» (ana) دېسە، ئۇلار «ھانا» (hana) دەيدۇ. مەھمۇد قەشقەرى ئېيتقان بۇخىل تىل ئادىتى خوتەن دىئالېكتىدا ھازىرغىچە قىسمەن ساقلىنىۋاتىدۇ. مەسىلەن:

ئالاپۇ - ھالاپۇ (يالغانچى، پوچى)، ئىلدام - ھالدام (تېز، چاپقان)، ئالاڭ - ھالاڭ (ئوچۇق)، ئابدال - ھابدال، (ئىلمەچى) ... دېگەنلەردەك.

قەدىمكى خوتەن تىلىنىڭ تۈركچىلىشىشكە كەلسەك، خوتەن رايونى «ئىسلامىيەتتىن كېيىن پۈتۈنلەي تۈركىلىشىشكە باشلىغان» دېيىلسىمۇ، مىلادىدىن ئىلگىرىلا تۈرك تىللىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ، ناھايىتى ئاستا تۈركۈچىلىشىشكە باشلىغان بۇ تىل تاكى 11-ئەسىردىمۇ تۈركچىلىشىش جەريانىنى تاماملاپ بولالمىغان. خوتەن قاراخانىلار تەۋەلىكىگە ئۆتۈپ 50 يىلدىن كېيىن ئۇلۇغ ئالىم، تىلشۇناس مەھمۇد قەشقەرى يازغان «تۈركى تىللار دىۋانى» دا خوتەنلىكلەرنى «ئىككى خىل تىل بىلىدىغان» دەپ ئىزاھلىشىمۇ بۇ قارىشىمىزنى ئىسپاتلايدۇ.

مەلۇم بولغىنىدەك 11-ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن تارتىپ دەسلەپتە ئىسلامىيەت قوشۇنلىرى، ھاكىمىيەت مەمۇرلىرى، كېيىنچە يەر ئۆزلەشتۈرۈش قاتارلىق سەۋەبلەر بىلەن ھەرخىل قەبىلىلەر (ياغىا، قارلۇق، ئوغۇز، چىگىل، قارچۇق، چارۇق، چۈمۈل، مەركىت ۋە باشقىلار) خوتەن رايونىغا كۆچۈپ كەلگەچكە، بۇ تىل 12-ئەسىردە «خاقانىيە» تىلىنىڭ، 15-، 16-ئەسىرلەردە «چاغاتاي تىلى» نىڭ تەسىرى ۋە قەدىمكى خوتەن تىلىنى تەڭ-يىلتىز قىلىپ، بۇ رايوندا، يېقىنقى ئەسىرلەردە «قەشقەر تۈرۈكچىسى» دەپ ئاتالغان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ بىر دىئالېكتى مەيدانغا كەلگەن. بۇ دىئالېكت-شېۋىلەردە ئاق كۆڭۈل، ئەمگەكچان، ھۈنەر-سەنئەتلىك خەلقنىڭ دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق، باغۋەنچىلىك، پىلىچىلىك، چارۋىچىلىق، تېبابەتچىلىك ساھەلىرىدە؛ مەنىۋى ھاياتنىڭ بىر قىسمى بولغان فولكلور، ئەدەبىيات-سەنئەت جەھەتلەردە ياراتقان مول ئىجادىي نۆھىپلىرىنى ئىپادىلەيدىغان، پەقەت مۇشۇ رايونغا خاس بولغان

خەنزۇچە تارىخىي مەنبەلەر ۋە غەربىنىڭ تارىخىي ماتېرىياللىرىدا ساكلارنىڭ ئۇدۇننى بويسۇندۇرغانلىقى توغرىسىدا ھېچقانداق مەلۇمات چىقمايدۇ. جاڭ چەن، بەن چاۋ، بەن يۇڭ قاتارلىقلارنىڭ غەربىي يۇرت خاتىرىلىرىگە ئاساسلانغاندا ئۇدۇنلۇقلار بىلەن ساكلارنىڭ پەرقى ئىنتايىن ئېنىق بولۇپ، ئۇلار باشقا-باشقا رايوندا ياشىغان، ئۇلارنى ئارىلاشتۇرۇۋېتىشكە بولمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇدۇن يازما يادىكارلىقلىرى ئىچىدە بۇخىل تىلنى ئەزەلدىن «ساك تىلى» دەپ ئاتىغان، ئۇدۇنلۇقلارنى ساكلار دەپمۇ ئاتىغان. ئۇدۇن رايونىغا تۈركلەر كىرىشتىن ئىلگىرى يوتقان خارابىسىدىن قېزىۋېلىنغان، ئېرىق ئالاھىدىلىك ۋە تىل خۇسۇسىيەتلىرىنى بىلدۈرگۈچى بىر قىسىم رەسىملەر، خاتىرە، ۋەسىقىلەرگە ئاساسلانغان بەزى ئالىملار: يوتقانلىقلارنى ئىران ئېرىقىغا مەنسۇپ، تىلىنى «يوتقان تىلى»، يەنى «خوتەن تىلى» دەپ ئاتىسا؛ بەزىلىرى ۋەسىقىلەردىكى تىلنىڭ خاراكتېرىگە ئاساسلىنىپ، ئۇنى ئىران تىلىغا مەنسۇپ دەپ قاراپ، «شەرقىي ئىران تىلى» ئىدى، دەپ ئاتىغان. بىراق خوتەن تىلىنىڭ ئىپتىدائىي ئالاھىدىلىكىنىڭ بۇزۇلۇشى سوغدى تىلىغا سېلىشتۇرغاندا تېخىمۇ كۆرۈنەرلىك بولغاچقا، يەنە بەزىلەر ئۇنى خەنزۇچە تارىخىي كىتابلاردا بايان قىلىنغان ئۇلۇغ ياۋچىلار تىلىغا، يەنى كۇشان تىلىغا ئوخشاپ كېتىدۇ، دەپ قارىغان ④. مەلۇمكى، تارىختىكى ئۇلۇغ ياۋچىلارنىڭ يەنە بىر تارمىقى بولغان كۇشان ئېپىگرافىيىسى مىلادىيە 120-يىلى خوتەن، يەكەن، قەشقەر خانلىقلىرىنى بويسۇندۇرغاندىن كېيىن، بۇ رايونلارغا ئۇلارنىڭ تىلىنىڭمۇ تەسىر قىلغانلىقى تارىخىي پاكىتتۇر.

يەنە ئوخشىمىغان قاراشلاردىن: «نىيا، ئۇدۇن، پىشامشان (چارقىلىق ئەتراپى) قاتارلىق جايلاردا ئاساسەن قەدىمكى ھىندىستاننىڭ غەربىي شىمال شېۋىسى قوللىنىلاتتى، بۇ ئومۇمەن «نىيا ئۇلام تىلى» دېيىلەتتى، دەيدىغان؛ شۇنداقلا خوتەن رايونىدىن تېپىلغان مىلادىيە 2-ئەسىر ئىلگىرىكى كارۋىتى يېزىقىدا ھىندىستاننىڭ قارا تىلى (پراكرىت) دا يېزىلغان نوم بىتىگ «دارماپادا» غا ئاساسلىنىپ ئوتتۇرىغا قويۇلغان قەدىمكى خوتەن تىلىنى «ھىندى تىلى»، دەپ ئاتاشلارنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

بىراق، قەدىمكى خوتەن تىلىنى نۇقۇلا «ھىندى-ياۋرۇپا تىل سىستېمىسىغا مەنسۇپ... شەرقىي ئىران تىلى... ھىندى تىلى» دېيىش ئانچە مۇۋاپىق ئەمەس. ياكى، بۇ تىلنى «ئىران تىللىرى بىلەن تۈرك تىلىنىڭ قوشۇلمىسىدىن ھاسىل بولغان مۇرەككەپ تىل» دېيىش ئىقلىگە سىغمايدۇ، تىلشۇناسلىق نەزەرىيىسىگىمۇ ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. ئېنىقكى ئوخشىمىغان ئىككى خىل تىل سىستېمىسىدىن ئىجىش بىر تىل ھاسىل بولمايدۇ. ئۇلار بىر-بىرىنى چەتكە قاقىدۇ. يەنى بىرى ئاساس، يەنە بىرى ياردەمچى بولىدۇ. ئاساس تىل لېكسىكا، مورفولوگىيە جەھەتتىن ئۈستۈنلۈك قازانسا؛ ياردەمچى تىل مەلۇم جەھەتتە لېكسىكىلىق ۋە گرامماتىك ئىزىنى قالدۇرىدۇ. بۇ قائىدىگە قارىغاندا بۇددا دىنى ۋە مەدەنىيىتى مۇناسىۋىتى بىلەن ئۇدۇنغا كىرگەن پراكرىت تىلى (نوم تىلى) مىلادىدىن ئىلگىرى ۋە كېيىن لېكسىكا جەھەتتىن بىر مەزگىل «ئۈستۈنلۈك» قازانغان بولسىمۇ، لېكىن «خوتەن تىلى» نى ھەممە جەھەتتىن بويسۇندۇرالايدىغان ⑤. بۇ يەكۈنىمىزنى تۆۋەندىكى ئىككى پاكىت تېخىمۇ ئېنىق دەلىللەيدۇ: بىرى، مەشھۇر سەيياھ شۈەنزىڭ «ئۇلۇغ تاڭ خاندانلىقى دەۋرىدىكى غەربىي يۇرت ھەققىدە خاتىرىلەر» (大唐西域记) دېگەن كىتابىنىڭ 12-جىلىنىدا: «قۇستانا (خوتەن) يېزىقىنىڭ قائىدىسىدە ھىندىستان يېزىقىغا ھۆرمەت قىلىنىپ، ئۇنىڭ شەكلى ئازراقلا ئۆزگەرتىلگەن. ئەمما، تىلى بولسا بۇ ئەلدىكى ئاھالىنىڭ مەجەزى بىلەن يېقىن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، باشقا ئەللەرنىڭ تىلىدىن پەرقلىنىدۇ؛ ھىندى تىلىمۇ ئەمەس، جۇڭگو تىلىنىڭ ئۆزگەرمىسىمۇ ئەمەس»، دەپ يازسا، يەنە بىرى، «ئاۋرىل ستەيىن نىيا

خوتەن پېداگوگىكا ئالىي تېخنىكومى ئىلمىي ژۇرنىلى 2005-يىللىق 2-سان (ئومۇمىي 69-سان)

جانلىق، ئوبرازلىق سۆزلەر، ئاتالغۇ، ئۇقۇملار ئىجاد قىلىنغان.

كۆرسىتىپ ئۆتۈلگەن تارىخىي ۋە ئىجتىمائىي ئامىللاردىن سىرت، بۇ رايوندىكى يۇلتۇزلار تۈركۈمدەك ئۈزۈك بوستانلىقلار ۋە ئاھالە ياشىغان تاغلىق جايلار مۇساپىسىنىڭ بىر-بىرىگە يىراق بولۇشى، بولۇپمۇ بۇ بوستانلىقلار ئاھالىسىنىڭ جۇغراپىيىلىك ئورۇن جەھەتتىكى يىراقلىقى سەۋەبىدىن تەڭرىتېغىنىڭ شىمالىي ۋە جەنۇبىي بىلەن بولغان بېرىش-كېلىش، ئارىلىشىش، مەدەنىيەت ئومۇملاشتۇرۇشنىڭ قىيىنلىقى قاتارلىق ئامىللار قوشۇلۇپ ئالاھىدە بىر دىئالېكت بەلۋىغى شەكىللەنگەن.

فونېتىكا، لېكسىكا ۋە گرامماتىكا جەھەتتىن نۇرغۇن ئۆزگىرىشلەرگە ئىگە خوتەن دىئالېكتى، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ ئاكتىپ، ئىجابىي تەسىرى ئارقىلىق بىر ئەسەرگە يېقىن ۋاقىتتىن بۇيان پەيدىنپەي ئەدەبىي تىل نورمىسىغا چۈشكەن ۋە چۈشۈۋاتقان بولسىمۇ، ھېلىمۇ بەزى چەت يېزا-كەنتلەر، تاغلىق رايونلاردىكى ئاھالىلارنىڭ جانلىق تىلى ئۇيغۇر ئەدەبىي تىل نورمىسىدىن (فونېتىكا، لېكسىكا جەھەتتىن) پەرقلىنىپ تۇرماقتا.

شۇنى ئالاھىدە قەيت قىلىش لازىمكى، تىلشۇناسلار تەرىپىدىن ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئۈچ چوڭ دىئالېكتىنىڭ بىرى (مەركىزىي دىئالېكت ۋە لوپنۇر دىئالېكتى) دەپ بىردەك ئېتىراپ قىلىنغان خوتەن دىئالېكت رايونىدا يەنە فونېتىكا، لېكسىكا ۋە گرامماتىكا جەھەتتىن بەزى پەرقلەرنى ساقلاپ كەلگەن «گۇما شېۋىسى»، «قارىقاش شېۋىسى»، «ئىلچى شېۋىسى»، «لوپ شېۋىسى»، «كېرىيە شېۋىسى» (چىرا، كېرىيە، نىيا، چەرچەن، چاقىلىق ناھىيىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) بولۇپ، بۇلار خوتەن دىئالېكتىنىڭ تارماق (سوب) شېۋە رايونلىرىدۇر. بۇ تارماق شېۋىلەر خوتەن دىئالېكتىنىڭ شەكىللىنىشى ۋە تەرەققىياتىغا زور تەسىرلەرنى كۆرسەتكەن ياكى بۇ دىئالېكتنىڭ تەسىرىدە، شۇ رايوندىكى ئاھالىلارنىڭ تىل نورمىلىرىدا ئۆزگىچىلىكلەرنى ھاسىل قىلغان. مەيلى خوتەن دىئالېكتى ياكى خوتەن دىئالېكتىنىڭ يۇقىرىقى بەش شېۋە قاتلىمى بولسۇن، ئۇلارنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ ھەرقايسى دىئالېكتى بىلەن بولغان پەرق-ئۆزگىچىلىكلىرى پەقەت تىل ئاۋۇشلىرى سىستېمىسى ۋە لۇغەت تەركىبىدە كۆرىلىپ، گرامماتىكىلىق قۇرۇلۇش ۋە ئاساسىي لۇغەت تەركىبىدە پەرقلەر يوق دېيەرلىك.

تۆۋەندە خوتەن دىئالېكتىنىڭ (كېرىيە، گۇما شېۋىسى توغرىسىدا ئايرىم ماقالىلاردا سۆزلىنىدۇ) فونېتىكا، لېكسىكا ۋە گرامماتىكا جەھەتلەردىكى ئالاھىدىلىكلىرى پەقەت ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلى بىلەنلا سېلىشتۇرۇلىدۇ.

خوتەن دىئالېكتىنىڭ فونېتىكا جەھەتتىكى ئالاھىدىلىكى

خوتەن دىئالېكتىدىكى فونېتىكىلىق ئالاھىدىلىكلەر تاۋۇش ئۆزگىرىشى، ئاجىزلىشى، چۈشۈپ قېلىشى، كۆپىيىپ قېلىشى ۋە تاۋۇش ئاسمىلىياتىسىنى قاتارلىقلاردا كۆرۈلىدۇ.

1. تاۋۇش ئۆزگىرىشى جەھەتتە:

بۇ دىئالېكتتا سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ ئاھاڭداشلىق قانۇنىيىتى ئاساسەن بۇزۇلغان بولۇپ، لەۋلەشكەن سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ ماسلىشىشى بىر قەدەر ئاجىز. مەسىلەن:

كۆزۈڭ - كۆزەڭ، ئويۇن - ئويان، ئۆلۈم - ئۆلەم، ئۆتۈك - ئۆتەك، توكۇر - توكا، قولۇم - قولام ... دېگەنلەردەك.

ئەدەبىي تىلدىكى لەۋلەشكەن سوزۇق تاۋۇشلاردىن سۆزنىڭ بىرىنچى بوغۇمىدا كەلگەن «ئۇ» تاۋۇشى بۇ دىئالېكتتا «ئو» دەپ؛ «ئۇ» تاۋۇشى «ئو» دەپ تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. مەسىلەن:

جۈپ - جۈپ، گۆش - گۆش، گۈل - گۈل ... دېگەندەك. بەزى سۆزلەرنىڭ بېشىدىكى «ھ» ئۈزۈك تاۋۇشى چۈشۈپ قېلىپ، ئەدەبىي تىلدىكى «ھ» ئۈزۈك تاۋۇشى بىلەن باشلانغان سۆزلەرنى سوزۇق تاۋۇش بىلەن باشلانغان سۆزگە ئايلاندۇرۇپ قويدۇ. مەسىلەن: ھوشيار - ئۇششا، ھەشقاللا - ئەشقاللا، ھۆل - ئۆل ... دېگەنلەردەك.

بۇخىل تاۋۇش ئۆزگىرىشكە، بەزى سۆزلەرنىڭ تەركىبىدە كېلىدىغان «ئا» تاۋۇشىنىڭ مۇئەييەن شەرت ئاستىدا سوزۇق تاۋۇشقا (مەسىلەن: بارىدىكەن - بارتەكەن، ئالدىكەن - ئاتكەن...) ئايلىنىشى؛ سۆزلەر ھەرخىل شەخسلەر بىلەن تۈرلەنگەندە، شۇ سۆزدىكى ئۈچ شەخس قوشۇمچىسىنىڭ ئالدىدا كەلگەن بىر ئۈزۈك تاۋۇشنىڭ «ت» تاۋۇشىغا (مەسىلەن: قىلىمەن - قىتمە، كېلىدۇ - كىتۇ...) نۆۋەتلىشىشىنى كۆرسىتىش مۇمكىن.

تۈرلىنىشى ۋە ھېچقانداق گرامماتىكىلىق باغلىنىشى بولمىسىمۇ، بىر قىسىم سۆزلەردىكى بىرىنچى سوزۇق تاۋۇشنىڭ ئۆزئارا ئۆزگىرىشى، خوتەن دىئالېكتىدىكى فونېتىكىلىق ھادىسىدۇر. بۇ جەھەتتە: «ئۇ» تاۋۇشىنىڭ «ئە» بولۇپ كېلىشى؛ «د» تاۋۇشىنىڭ «ت» بولۇپ (مەسىلەن: ئوقۇيدۇ-ئوقۇيتۇ، ئىشلەيدۇ-ئىشلىتۇ...) كېلىشى؛ «ھ» تاۋۇشىنىڭ «ي» بولۇپ (مەسىلەن: ھېساب - يىساب، ھېكايە - يېكايە...) كېلىشى؛ «ئا» تاۋۇشىنىڭ «ئە» بولۇپ (مەسىلەن: ئادەم - ئەدەم، لاسىدە - لەسىدە...) كېلىشى؛ «ئى» تاۋۇشىنىڭ «ئى» بولۇپ (مەسىلەن: كېچە-كېچە، چېگىت-چېگىت...) كېلىشى؛ تۈپ سۆزلەردە بوغۇم ئاخىرىدا كەلگەن «چ» تاۋۇشىنىڭ «ش» بولۇپ (مەسىلەن: قىزغۇچ-قىزغۇش، ئاچقۇچ - ئاچقۇش...) كېلىشى قاتارلىقلارنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

بۇ دىئالېكتتا ئايرىم سۆزلەردە كېلىدىغان «ر» تاۋۇشى «ي» تاۋۇشىغا (مەسىلەن: ئۆيگە كىرىڭ - ئۆيگە كىيىڭ، ئۆيگە سۇ كىرىپتۇ - ئۆيگە سۇ كىيىپتۇ...) نۆۋەتلىشىدۇ. بىراق، بەزى سۆزلەرنىڭ ئاخىرىغا كېلىدىغان «ق // ك // پ» تاۋۇشلىرى، شۇ سۆزلەرگە ئۇلانغاندا «غ // گ // ۋ» تاۋۇشلىرىغا نۆۋەتلىشىدۇ.

2. تاۋۇش ئاجىزلىشى جەھەتتە:

خوتەن دىئالېكتىدا بەزى بىر بوغۇملۇق سۆزلەرگە قوشۇمچىلار ئۇلىنىپ، بىرىنچى بوغۇمى ئوچۇق بوغۇم ھالىتىدە كەلگەندە تاۋۇش ئاجىزلىشىدۇ. مەسىلەن:

گەپ + ئىم = گېپىم - گېپىم، بەل + ئىم = بېلىم - بېلىم ... ۋە باشقىلار.

ئەدەبىي تىلدا «يە // دە» دېگەنگە ئوخشاش بىر ئوچۇق بوغۇمدىن تۈزۈلگەن پېئىللارغا قوشۇمچىلار ئۇلانغاندىن كېيىن ئوچۇق بوغۇم ئۆزگەرسە، شۇ سۆزدىكى سوزۇق تاۋۇش ئاجىزلاشمايدۇ. بىراق، بۇ دىئالېكتتا بىر قىسىم سۆزلەردىكى بوغۇم ئۆزگىرىشى تۈپەيلىدىن تاۋۇش ئاجىزلىشىدۇ. مەسىلەن: دەيلى - دېيلى، دەيمىز - دېتۇ، قىلايلى - قېتىمىز ... دېگەنلەردەك. بۇ دىئالېكتتا مەلۇم كونكرېت شارائىتتا جاراڭلىق ۋە جاراڭسىز ئۈزۈك تاۋۇشلار ئالمىشىپ، تاۋۇشلارنىڭ ئاجىزلىشىشى يۈز بېرىدۇ. مەسىلەن: پىياز - پىشار، يۆنەل - ھۈتە، يىپ - شىپ، يىن - ھىن، يىك - شىك، يىلىك - ھىلىك

3. تاۋۇشلارنىڭ چۈشۈپ قېلىشى

ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىغا سېلىشتۇرغاندا، خوتەن دىئالېكتىدا ئۈزۈك تاۋۇشلارنىڭ چۈشۈپ قېلىشى خېلى كۆپ كۆرۈلىدۇ. بۇلارغا: «ر» تاۋۇشى ساناق سانلار تەركىبىدە كەلگەندە (مەسىلەن: قىرىق - قىخ، بىر - بىي...)؛ «ر» تاۋۇشى ئىسىم، پېئىل سۆزلىرىنىڭ ئاخىرىدا كەلگەندە

خوتەن پېداگوگىكا ئالىي تېخنىكومى ئىلمىي ژۇرنىلى 2005-يىللىق 2-سان (ئومۇمىي 69-سان)

قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا	چاغاتاي تىلىدا	خوتەن دىئالېكتىدا
كەلىپ تۈرۈمىز	كەلەدۈرمىز	كېتىمىز
ئېتە تۈرۈمىز	ئەتەدۈرمىز	ئېيتىمىز
يان تۈرۈمىز	يانادۈرمىز	يانتىمىز

خوتەن دىئالېكتىنىڭ لېكسىكا جەھەتتىكى ئالاھىدىلىكى ماقالىمىزنىڭ بىرىنچى بۆلۈمىدە كۆرسىتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، كۆپ قاتلام، كۆپ خىل ئامىل، جۇغراپىيىلىك جايلىشىش، ئىشلەپچىقىرىش، ئىجتىمائىيەت، ھۈنەر-سەنئەت جەھەتلەردىكى ئۆزگىچىلىكلەر تۈپەيلىدىن خوتەن دىئالېكت رايونىدا ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىدا تەكلىپى يوق نۇرغۇن سۆز-ئاتالغۇ، ئۇقۇملار ھەم ئەدەبىي تىلدىكى سۆزلەرنىڭ كۆپلىگەن ۋارىيانتلىرى بار. بۇ مۇستەقىل سۆزلەر ئىچىدە ئىسىملار كۆپرەك، ياردەمچى سۆزلەر ئىچىدە ئىملىق، ئۈندەش، ئۇلانمىلار كۆپرەك كۆرىلىدۇ. بۇخىل لېكسىكىلىق ئالاھىدىلىكىنى تۆۋەندىكىدەك (ئىلاۋە: شېۋە سۆزلۈكلىرى ھەرپ تەرتىپى بويىچە مەخسۇس سەھىپىدە كۆرسىتىلگەچكە، بۇ يەردە پەقەت زۆرۈرىيەت ۋەجىدىن ئازلا مىسال ئېلىندۇ) كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

1. بىر قىسىم يەر-جاي ناملىرى، ھۈنەر-سەنئەت، دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق ۋە باشقا جەھەتلەردىكى مۇشۇ رايونغا خاس بولغان سۆزلەر خېلى كۆپ ئۇچرايدۇ.

2. بۇ دىئالېكتتىكى قىسمەن سۆزلەرنىڭ ئەدەبىي تىلدىكى مەنە دائىرىسى ۋە ئىشلىتىلىش ئورنى ئوخشىمايدۇ ياكى پەرقلىنىدۇ. مەسىلەن: «كاداڭ» سۆزى ئەدەبىي تىلدا «تەجرىبىلىك، پىشقان ئادەم...» دېگەندەك مەنىلەرگە ئىگە بولسىمۇ، بۇ دىئالېكتتا «ھاكاۋۇر، مەنەنچى...» دېگەندەك مەنىدە: «گاداي» سۆزى ئەدەبىي تىلدا «نامرات، يوقسۇل» دېگەن مەنىلەرگە ئىگە بولسىمۇ، بۇ دىئالېكتتا «ياشاغان، قېرى كىشى...» دېگەندەك مەنىدە: «يامان» سۆزى ئەدەبىي تىلدا «ئەسكى» مەنىسىنى بىلدۈرسە، بۇ دىئالېكتتا دەرىجە رەۋىشى ئورنىدا كېلىپ، «ناھايتى، ئىنتايىن» دېگەن مەنىدە (بۇ ئەدەم يامان كۈچلۈككەن...) قوللىنىلىدۇ.

3. بۇ دىئالېكتتا قىسمەن سۆزلەرنىڭ مەنىسى ئەدەبىي تىلغا ئوخشاش بولسىمۇ، فونېتىكىلىق شەكلى ئوخشىمايدۇ. مەسىلەن: مۇت - بىكار، ھەقسىز / ئۆمىلاقمان - ھەمىشە، دائىم / تەمبەت - مۇتلەق، پۈتۈنلەي / تەدان - قۇۋ، ھېلىگەر / پەلەك - ئەپكەش... دېگەندەك.

4. بۇ دىئالېكتتا ھەم ئەدەبىي تىلدىكى سۆزنى ھەم دىئالېكت-شېۋە سۆزلىرىنى ئالماشتۇرۇپ قوللىنىش ئەھۋاللىرى بار. مەسىلەن: زادى - زادى / غولى، راستىلا - راستىلا / چىمپىشىغ، قاۋۇل - قاۋۇل / گەۋرى... دېگەنلەردەك.

5. بۇ دىئالېكتتا قىسمەن سۆزلەر ئەدەبىي تىلغا ياندىشىپ مەنىداش سۆز گۇرۇپپىسى ھاسىل قىلىدۇ. ئەمما، خەلق ھەرىكەتلىرىنى چۈشەنسىمۇ، ئۆز شېۋىسى بولغىنىنى كۆپرەك قوللىنىلىدۇ. مەسىلەن: گال - پوكان / قوچۇش - مالتىلاش / چىرايلىق - ئۆز / جىق - ئاۋۇن / دۆت - دېۋەك... دېگەنلەردەك.

6. بۇ دىئالېكتتا قانۇنىيەتلىك تاۋۇش ئۆزگىرىشى ياكى ئالماشتۇرۇش ھادىسىلىرىگە ئوخشىمايدىغان، ئەمما، مەنە، تەلەپپۇز جەھەتتىن ئەدەبىي تىلدىكىگە ئوخشايدىغان سۆزلەر بار. مەسىلەن: ئابروي - ئاۋوي / ئىتتىك - يىتتىك / ھۆپۈپ - ھۆپپ / مۈشۈك - مىش / كارۋات - كاتۋ / چويلا - چالۋ دېگەنلەردەك.

7. بۇ دىئالېكتتا ئەدەبىي تىلدىكى ئاتالغۇلارنىڭ بىرقانچە خىل ئاتىلىشى

(مەسىلەن: ھارۋا - ھاۋا، بارىمەن - بايتە، رادىئو - يادىئو...): «ر» تاۋۇشى تىل ئالدى سوزۇق تاۋۇش «ئە//ئى» لارنىڭ ئاخىرىغا ئولنىپ كەلگەندە (مەسىلەن: كىرپە - كىپە، گىردە - گىدە...): «ي» تاۋۇشى كۆپ بوغۇملۇق پېئىللاردا «ر//ق» تاۋۇشلىرىنىڭ ئالدىدا كەلگەندە (مەسىلەن: سايرىماق - سارىماق، ئايرىماق - ئارلىماق...): «ي» تاۋۇشى مەلۇم سۆزلەردە «س//چ» تاۋۇشلىرىنىڭ ئالدىدا كەلگەندە (مەسىلەن: قاچا - قاقچا، قايسى - قاسى...): بوغۇم بېشى بولۇپ كەلگەن «ھ» تاۋۇشى بەزى كۆپ بوغۇملۇق سۆزلەرنىڭ بىرىنچى بوغۇمىدا بوغۇم بېشى ياكى بوغۇم ئاخىرى بولۇپ كەلگەندە (مەسىلەن: مەسلىھەت - مەسلەت، ئەھۋال - ئەۋال...) چۈشۈپ قېلىشنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

4. تاۋۇشلارنىڭ كۆپىيىپ قېلىشى ئەدەبىي تىلدىكى ئۈزۈك تاۋۇش بىلەن باشلانغان بەزى سۆزلەرنىڭ ئالدىغا، بۇ دىئالېكتتا بىر سوزۇق تاۋۇشنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن تاۋۇش ئاجىزلىشىپ، شۇ سۆزدە بىر بوغۇم كۆپىيىپ قالىدۇ. مەسىلەن: ھاك - ئاھاك، ھېكى - ئاھىكى... دېگەنلەردەك.

يەنە قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىغا ئوخشاش ئىسىملارنىڭ 3-شەخس قوشۇمچىسى بىلەن تۈرلەنگەن ئورۇننى، تەرەپنى بىلدۈرىدىغان «ئاستى//ئۈستى...» دېگەندەك رەۋىشلەر كېلىشلەر بىلەن تۈرلەنگەندە، كېلىش قوشۇمچىلىرىنىڭ ئالدىدىكى بىر «ن» تاۋۇشى كۆپىيىپ قالىدۇ.

مەسىلەن: ئۈستىدە - ئۈستىدە، ئاستىنىڭ - ئاستىنىڭ... دېگەندەك.

5. ئۈزۈك تاۋۇشلارنىڭ ئاسسىمىلياتسىيىلىشىشى

خوتەن دىئالېكتىدىكى مۇھىم فونېتىكىلىق ئالاھىدىلىكنىڭ يەنە بىرى، تاۋۇشلارنىڭ ماسلىشىشى بىلەن ئۈزۈك تاۋۇشلارنىڭ ئاسسىمىلياتسىيىلىشىشى، بولۇپمۇ سۆزلەرگە ھەرخىل قوشۇمچىلار ئۇلانغان ئەھۋالدىكى تەتۈر ئاسسىمىلياتسىيىلىشىشنىڭ كۆپرەك كۆرۈلىشىدۇ. بۇ جەھەتتە: «چ//ش» تاۋۇشى بىلەن ئاخىرلاشقان سۆزلەرگە «س» بىلەن باشلانغان قوشۇمچىلار ئولنىپ، تۈپ سۆز ئاخىرىدىكى «چ//ش» تاۋۇشلىرىنىڭ «س» تاۋۇشىغا (مەسىلەن: چۈشسەم - چۈسەم، كەچسەم - كەسەم...) ئۆزگىرىشى: «ت» تاۋۇشى بىلەن ئاخىرلاشقان سۆزلەرگە «س» تاۋۇشى بىلەن باشلانغان قوشۇمچىلار ئۇلانغاندا، تۈپ سۆز ئاخىرىدىكى «ت» تاۋۇشنىڭ «س» تاۋۇشىغا (مەسىلەن: كەتسۇن - كەسۇن، ساۋاتسىز - ساۋاسسىز...) ئۆزگىرىشى: «ت» تاۋۇشى بىلەن ئاخىرلاشقان قىسمەن سۆزلەرگە «چ» تاۋۇشى بىلەن باشلانغان قوشۇمچىلار ئۇلانغاندا، تۈپ سۆز ئاخىرىدىكى «ت» تاۋۇشنىڭ «چ» تاۋۇشىغا (مەسىلەن: سائەتچى - سائەتچى، سەنئەتچى - سەنئەتچى...) ئۆزگىرىشىنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا «ز» تاۋۇشى بىلەن «س» تاۋۇشنىڭ، «ن» تاۋۇشى بىلەن «ل» تاۋۇشنىڭ (مەسىلەن: قانلىق - قاللىق، جانلىق - جاللىق...) ئاسسىمىلياتسىيىلىشىشى كۆرىلىدۇ ھەمدە بۇخىل تاۋۇش ئاسسىمىلياتسىيىلىشىشى سەۋەبىدىن بەزى سۆزلەرنىڭ كۆپ خىل ۋارىيانتلىرى ھاسىل بولىدۇ. مەسىلەن: ئەجەب - ھەجەب / ھېچىيى، ھەشقىچەك - ئەشقىچەك / ئاشقىچەك... دېگەنلەردەك.

بۇ دىئالېكتتا يەنە «ت» تاۋۇشى كۆپرەك ئۇچرايدۇ. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىدا تىل ئۈچى ئۈزۈك تاۋۇش بولغان «ت»، قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى «تۈرۈر//تۈرۈر//تۈرۈر» لارنىڭ ئۆزگىرىشىنىڭ نەتىجىسى بولۇپ، بۇلار لوپنۇر دىئالېكتىدا بىر «د» شەكلىدە ساقلىنىپ كەلگەندەك، بۇ دىئالېكتىمۇ بىر «ت» شەكلىدە ساقلىنىپ كەلگەن. مەسىلەن:

خوتەن پېداگوگىكا ئالىي تېخنىكومى ئىلمىي ژۇرنىلى 2005-يىللىق 2-سان (ئومۇمىي 69-سان)

بار. مەسىلەن: «توغۇش» دېگەن ئاتالغۇنى ئالسا، ئەدەبىي تىلدا «توخۇ تۇغدى، قوي تۇغدى...» دېگەندەك ھەممىسىگە «تۇغدى» سۆزىنى قوللانسا، بۇ دىئالېكتتا «قوي قوزىلىدى، توخۇ توخۇم قۇيدى، كالا مۇزايلىدى، ئات تايلىدى، ئەچكۈ ئوغلاقلىدى...» دەپ قوللىنىلىدۇ.

8. بۇ دىئالېكتتا قەدىمكى زامان ئۇيغۇر تىلى لېكسىكىلىق تەركىبلىرى ھازىرغىچە داۋاملاشقان بولۇپ، قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى سۆزلەردىن ئىزچىل قوللىنىلىپ كېلىۋاتقانلىرى خېلى كۆپ. مەسىلەن:

خوتەن دىئالېكتىدا	خاقانىيە تىلىدا	ئەدەبىي تىلدا
ئېرىغ	ئېغىر	پاكىز، ساپ
بىچاغ	بىچاغ	كۆپ، بەك
ئالتىن	ئالتىن	ئاستىن
ھاللاڭ	ھاللاڭ	ئوچۇق
شاپ	شاپ	تېز، چاپقان
مانجۇ	مانجۇ	ئىش ھەققى
تونۇك	تونۇك	تۈگۈك

دېگەنلەردەك.

9. تارىخىي، ئىجتىمائىي، جۇغراپىيىۋى ئامىللار ۋە تىل تەرەققىياتى ئېھتىياجىدىن خەنزۇ، ئەرەب، پارس تىللىرىدىن بۇ دىئالېكتتا كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەرمۇ بار. مەسىلەن: ساي (ھازىر)، ساخۇ (گومۇش)، سەيپۇڭ (كىيىم تىككۈچى)، ئەمبەل (ئاشناختا)، جۈسەي (كۈدە)، تېڭشا (ئالگا)، جا (ساختا)، خارەت (ياغاچچى)، كالپۇك (لەۋ)، زەدەك (سەۋزە)، سەگ (ئىت)، چەپ (سول)، زەدا (باي، پۇللۇق، زەردار)... دېگەنلەردەك.

10. بۇ دىئالېكتتا ئەدەبىي تىلدىكى ئۇلانمىلار (مۇ // چۇ // غۇ // قۇ // زە // يۇ // ئا // ئە // دە // لا // ھ قاتارلىقلار) بىلەن تەڭداش مۇناسىۋەتتە بولغان ۋە تەڭداش مۇناسىۋەتتە بولمىغان «ھاما // ھەدە // ھاما-ھاما // ھەدە-ھەدە // ھەدەڭ-ھەدەڭ // ھېچىي // ھەكىۋاتو // ھاسىنوي // ھازىنوي // ھەربادى...» قاتارلىق ئۇلانمىلار ئېغىز تىلىدا كۆپ قوللىنىلىدۇ. ئۇلار جۈملىلەرگە ئۇلىنىپ كېلىپ، ئۆزى ئۇلانغان جۈملىلەرگە تەكىتلەش، سوراق، يېلىنىش، ئۆتۈنۈش، جىكىلەش، بەزەلەش قاتارلىق مەنىۋى تۈسلەرنى بېرىپ، گرامماتىكىلىق مەنە ئىپادىلەيدۇ.

11. بۇ دىئالېكتتا ئەدەبىي تىلدا بولمىغان قىسمەن ئىملىق سۆزلەر بار. مەسىلەن: ھام // ھەئىئە // ھىئىئى // ھۆم // ھە... ھە... دېگەنلەردەك. ئۇلار مۇستەقىل مەنە بىلدۈرمىسىمۇ، جۈملىلەرگە قوشۇلۇپ كېلىپ، كونكرېت ئوتۇق شارائىتىدا جۈملىلەرگە گرامماتىكىلىق مەنە يۈكلەپ، ئوقۇمىنىڭ ئېنىقلىقىنى ئاشۇرىدۇ.

12. بۇ دىئالېكتتا كۆپرەك قوللىنىلىدىغان: ھېچىن // ھېلىق // ھوجون // ئۇجۇن-ئۇجۇن // ھۇي // ھاي... دېگەندەك ئىملىق ۋە ئۈندەشلەر بولۇپ، ئادەتتە تەلەپپۇزدا جۈملىلەرگە قوشۇلۇپ كېلىپ، كەستىش، يىرگىنىش، ھەيرانلىق، ئۆتۈنۈش، قورقۇش قاتارلىق ئىچكى ھېسسىياتنى ئىپادىلەپ، جۈملىلەرگە گرامماتىكىلىق تۈس بېرىدۇ.

بۇ ئىملىق ۋە ئۈندەشلەرنىڭ سىماتىكىلىق مەنىسى، گرامماتىكىلىق خۇسۇسىيىتى ۋە ئىشلىتىلىشى ئاساسەن ئەدەبىي تىلدىكى ئۈندەشلەر بىلەن ئوخشاش ئورۇندا تۇرىدۇ.

خوتەن دىئالېكتىنىڭ گرامماتىكىلىق ئالاھىدىلىكى بۇ دىئالېكتنىڭ گرامماتىكىلىق ئالاھىدىلىكى دېگەندەك فونىتىكىلىق ئۆزگىرىشلەر ئاساسىدا كېلىپ چىققان بولۇپ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىدىن خېلىلا پەرقلىق.

1. ئىسىم جەھەتتە:

ئەدەبىي تىلدا ئىسىملارنىڭ ئىگىلىك شەخس قوشۇمچىلىرىنىڭ 1-، 2-شەخستە سۆزلەرگە ئۇلىنىدىغانلىرى «ئىم // ئۆم // ئىڭ // ئوڭ» شەكلىدە كەلسە، بۇ دىئالېكتتا «ئام // ئىم // ئاڭ // ئەڭ» شەكلىدە ئۇلىنىپ كېلىدۇ. مەسىلەن: پۇت-پۇتۇم - پۇتام // قول-قولۇڭ - قوللاڭ // كۆڭلەك، كۆڭلىكىم - كۆيىنىكىم // كۆز-كۆزۈڭ - كۆزەڭ // قۇلاق-قۇلىقىم - قولىقام... دېگەنلەردەك.

بەزىدە «ئۇ // ئۆ» سوزۇق تاۋۇشى بىلەن ياسالغان بىر بوغۇملۇق سۆزلەرگە 3-شەخس قوشۇمچىلىرى بۇ دىئالېكتتا «ئىسى // سى» شەكلىدەلا ئۇلىنىدۇ. مەسىلەن:

ئۇن-ئۇنى - ئۇنىسى // پۇل-پۇلى - پۇلىسى // ئۆي-ئۆيى - ئۆيىسى. دېگەنلەردەك.

بۇ دىئالېكتتا خاس بولغان ئىسىملارغا سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچىلارنى قوشۇش ئارقىلىق يېڭى ئىسىملار ياسىلىدۇ. مەسىلەن: ھۆللۈمەن + لىك = ھۆللۈمەنلىك // خارەت + چىلىك = خارەتچىلىك. دېگەنلەردەك.

2. سۈپەت جەھەتتە:

سۈپەتلەرنىڭ ئوخشىتىش قوشۇمچىسى «دەك // تەك» بۇ دىئالېكتتا «دەي // تەي» بىلەن ئىپادە قىلىنىدۇ. مەسىلەن: پاخىدەك - پاخىدەي // مۈشۈكتەك - مۈشۈكتەي... دېگەنلەردەك.

بۇ دىئالېكتتا ئەدەبىي تىلدىكى سۈپەت ياسىغۇچى «لىق // لىك // لۇق // لۈك» قوشۇمچىسى ئوخشاشلا قوللىنىلىش بىلەن بىرگە، يەنە «لىگ // لەگ // لىغ // لۈغ» قاتارلىق جاراڭلىق تاۋۇشلار بىلەن ئاخىرلاشقان شەكىللىرىمۇ قوللىنىلىدۇ. مەسىلەن: زەيلىك - زەيلىگ // كۆزلۈك - كۆزلەگ // ئوتۇقلۇق - ئوتۇغلۇق // ئەقىللىق - ئەقىللىغ // ئۆلۈك - ئۆلەگ... دېگەنلەردەك.

ئەدەبىي تىلدىكى سۈپەت ياسىغۇچى «ق // ئىق» قوشۇمچىلىرىنىڭ بۇ دىئالېكتتا «غ // ئىغ» بولۇپ (مەسىلەن: قايناق - قايناغ // قاتتىق - قاتتىغ) كېلىشىمۇ ئۇچرايدۇ.

كېلىدىغان زامان سۈپەتدەش ئەدەبىي تىلىمىزدا «غا» مورفېمىسى ئارقىلىق ياسالسا، بۇ دىئالېكتتا «قان» مورفېمىسى ئارقىلىق ياسىلىدۇ (بۇ، قەدىمكى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى بەزى فونىتىكىلىق ئامىللارنىڭ بۇ دىئالېكتتا ساقلىنىشى، تاۋۇشلارنىڭ ئۆزئارا ماسلىشىشنىڭ نەتىجىسىدۇر). مەسىلەن: ياندىغان - ياندىغان // كېتىدىغان - كېتىدىغان // ئالىدىغان - ئالتان // بارىدىغان - بارىدىغان... دېگەنلەردەك.

بۇ دىئالېكتتا خاس بولغان سۈپەت ياسىغۇچى قوشۇمچىلارنى قوشۇش ياكى ئاللىنىك يول ئارقىلىق يېڭى سۈپەتلەر ياسىلىدۇ. مەسىلەن: بەك + ئۆز = بەكئۆز // ھېۋە + خور = ھېۋەتخور... دېگەنلەردەك.

3. سان جەھەتتە:

ئەدەبىي تىلدا دەرىجە ساننى بىلدۈرۈشتە «چى» قوشۇمچىسى ئۇلانسا، بۇ دىئالېكتتا «جى» ئۇلىنىدۇ. مەسىلەن: ئىككىنچى - ئىككىنچى // بەشىنچى - بەشىنچى... دېگەنلەردەك.

4. رەۋىش جەھەتتە:

«پ // بپ // ۈپ // ۈپ» لەر ئەدەبىي تىلدىكى رەۋىشداش ياسىغۇچى مورفېما بولۇپ، بۇ دىئالېكتتا بۇلاردىن «پ // بپ» لا بار. لەۋلەشكەن سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ شەكلى بولمىغاچقا، «ۈپ // ۈپ» ئورنىدا «ئپ // ئپ» كېلىدۇ. مەسىلەن: ئوقۇپ - ئوقاپ // سۆيۈپ - سۆيەپ // قونۇپ - قوناپ // كۆيۈپ - كۆيەپ دېگەنلەردەك.

خوتەن پېداگوگىكا ئالىي تېخنىكومى ئىلمىي ژۇرنىلى 2005-يىللىق 2-سان (ئومۇمىي 69-سان)

دەم» قوشۇمچىلىرى ئۇلىنىپ، ئەدەبىي تىلدىكى ئېنىق ئۆتكەن زامان شەخس قوشۇمچىلىرى «دۈم // تۈم // دۇق // تۇق» ئۇلىنىپ كېلىدىغان شەكىلدىن پەرقلىنىدۇ. مەسىلەن: قوشتۇم - قوشتام // ئۈمىدىم - ئۈمىدام // كۆرمىدىم - كۆرمىدىم // ئۆتتۈڭ - ئۆتتەڭ... ۋە باشقىلار.

بولۇشلۇق-بولۇشسىز، ھازىرقى زامان خەۋەر رايونىنىڭ ئاخىرىغا ئۇلىنىپ كېلىدىغان پېئىلدا دائىم قوللىنىلىدىغان ياردەمچى پېئىل «تۈر» قوشۇلۇپ، ئەدەبىي تىلدىكى ياردەمچى پېئىل «ۋات» شەكىلىنى ھاسىل قىلىش، لېكىن، بۇ دىئالېكتتا «يات» شەكلى بويىچە قوللىنىلىدۇ. مەسىلەن: سۆزلەۋاتىدۇ - سۆزلەپ تۇرتۇ // ئالمايۋاتىدۇ - ئالمايۋاتتۇ // كېلىۋاتىدۇ - كېلىپاتتۇ... دېگەنلەردەك.

ئۇنىڭدىن باشقا ئۆتكەن زامان باغلىغۇچى خەۋەر پېئىلدا رەۋىشداشلارنىڭ ئاخىرىغا «دىم // دىڭ» قاتارلىق قوشۇمچىلارنىڭ، ئاندىن «پ قوشۇمچىسىنىڭ (مەسىلەن: قىلىۋىدىم - قىلىپتىم // مېڭىۋىدى - مېڭىپتى // ياساۋىدىم - ياساپتىم...) ئۇلىنىشى؛ گۇمانى سوراق شەكىلىدىكى 1-شەخس «ت» نىڭ سۆز تۈرلىگۈچى قوشۇمچە بىلەنمۇ (مەسىلەن: يازمايدىمەن - يازمايتىمەن // بارمايدىمەن - بارمايتىمەن // كۆرمەيدىمەن - كۆرمەيدىمەن...) ياسىلىشى؛ «سال» ياردەمچى پېئىلنىڭ بىرەر ئىش-ھەرىكەتنىڭ ئۈستۈمۈت بولۇۋاتقانلىقىنى (مەسىلەن: دەپ تاشلىدى - دەپ سالىدى // تىلاپ تاشلىدى - تىلاپ سالىدى // ئۆرۈپ تاشلىدى - ئۆرۈپ سالىدى...) ئىپادىلىنىشى؛ «بوغاي» پېئىلنىڭ سۈپەتداشنىڭ ئاخىرىغا كېلىپ گۇمانى بىلدۈرىدىغان (مەسىلەن: كۆرگەندۇ - كۆرسە كۆرگەن بوغاي // ئالسا ئالغاندۇ - ئالسا ئالغان بوغاي...) پېئىللارنى ياسايدىغانلىقىنى ھەمدە بۇ دىئالېكتتا خاس بولغان پېئىللاردىن سىنتاكسىلىق ئۇسۇل ئارقىلىق يېڭى پېئىللارنىڭ ياسىلىدىغانلىقىنى، بۇ دىئالېكتنىڭ پېئىللاردىكى خۇسۇسىيەتلىرى دەپ كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

6. ئۇلانمىلار جەھەتتە:

خوتەن دىئالېكتىنى ئۇلانمىلارنىڭ ئەدەبىي تىلدىن قايسى جەھەتلەردە پەرقلىنىدىغانلىقىنى تۆۋەندىكىدەك كۆرسىتىشكە بولىدۇ^①:

(1) ئەدەبىي تىلدىكى ئۇلانمىلار پەقەت بىرلا بوغۇمدىن تۈزۈلگەن. ئەمما، بۇ دىئالېكتتىكى ئۇلانمىلار ئىككى ياكى كۆپ بوغۇملۇق. ئەدەبىي تىلدىكى ئۇلانمىلارنىڭ قانداق تىل ھادىسىسىدىن كېلىپ چىققانلىقىنى ئېنىقلاش قىيىن بولسا، بۇ دىئالېكتتىكى ئۇلانمىلار لېكسىكىلىق مەنە بېرىدىغان سۆزلەرنىڭ فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ياساشى بىلەن ئۇلانمىغا ئايلىنىپ قالغان (مەسىلەن: ھەنە دېگەن - ھە دېگەن // ھەنەدەڭ - ھەدەڭ...)

(2) ئەدەبىي تىلدىكى ئۇلانمىلار ئومۇمەن جۈملە ئاخىرىغا ئۇلانسا، بۇ دىئالېكتتىكى ئۇلانمىلارنىڭ قوللىنىلىشى بىر قەدەر ئەرەب بولۇپ، جۈملە بېشىدىمۇ، ئوتتۇرىسىدىمۇ، ئاخىرىسىدىمۇ (ئادەتتە يەككە ئۇلانمىلار جۈملە ئاخىرىدا، قوشما ئۇلانمىلار جۈملە بېشىدا) كېلىدۇ.

(3) ئەدەبىي تىلدىكى ئۇلانمىلارنىڭ تەكرار شەكلى يوق. ئەمما، بۇ دىئالېكتتىكى ئۇلانمىلار تەكرارلىنىپ قوشما ئۇلانمىلارنى ھاسىل قىلىدۇ. بۇ قوشما ئۇلانمىلارنىڭ گرامماتىكىلىق مەنىسى ئاددىي ئۇلانمىلارنىڭكىدىن كۈچلۈك بولىدۇ.

(4) ئەدەبىي تىلدىكى ئۇلانمىلار كونتېكىستتا قاراتما سۆز بولۇپ كەلمەيدۇ. ئەمما، بۇ دىئالېكتتا ئۇلانمىلار قاراتما سۆز بولۇپ كېلىدۇ. يەنى

① ئۇلانمىلارنىڭ تۆت جەھەتتىكى پەرقى، مۇھىمەتتىمىن سائىرنىڭ «دە» ئۇلانمىسىنىڭ خوتەن دىئالېكتىدىكى ئورنى (قەشقەر پېداگوگىكا ئىنستىتۇتى ئىلمىي ژۇرنىلى، 1989-يىل 3-سان) ناملىق ماقالىسىدىن ئېلىندى.

بۇ دىئالېكتتا مەقسەت رەۋىشى ياردەمچى پېئىل «قوپ» بىلەن كەلسە، كەلگۈسى زامان بولۇشلۇق شەكىلنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن: بارماقچى بولدۇم - باغلىق قوپتام // مېڭىشقا تەييارلاندىم - ماڭغىلى قوپتام // قىلماقچى بولماۋاتىمەن - قىلغىلى قوپتام... دېگەنلەردەك.

بۇ دىئالېكتتا خاس رەۋىشلەردىن مورفولوگىيىلىك ئۇسۇل ئارقىلىق يېڭى رەۋىشلەر ياسىلىدۇ. مەسىلەن: ھوناق + تەك = ھوناق تەك // ھېقى (لار) + چە = ھېقىلارچە... دېگەندەك.

بۇ دىئالېكتتا ئەدەبىي تىلدىكى رەۋىشلەرنى قوللىنىش بىلەن تەڭ، شۇ رەۋىشكە مەنىداش كېلىدىغان شېۋىلەرمۇ قوللىنىلىدۇ. مەسىلەن: دائىم - ھىلاڭ // ھەرگىز - ھۆددەس // ھازىر - ساي // بىكار، ھەقسىز - مۇت // ئارام ئالماي-جىم تۇرماي - ئۆمىلاقىمان-بېخىل... دېگەندەك.

5. پېئىل جەھەتتە:

خوتەن دىئالېكتىدا پېئىلنىڭ ئۆزىدىكى تۈرلەنگەن شەكلى ئارقىلىق سۆزلىگۈچىنىڭ پوزىتسىيىسىنى بىلدۈرىدىغان «غۇلۇق // قۇلۇق // گۈلۈك // كۈلۈك» دىن ئىبارەت زۆرۈرىيەت رايى بار. مۇئەييەن گرامماتىكىلىق شەكىلگە ۋە گرامماتىكىلىق مەنىگە ئىگە بۇ شەخىسلىق قوشۇمچىلار پېئىلنىڭ ئۆزەك قىسمىدا ئىپادىلىنىدىغان دەرىجە، بولۇشلۇق، بولۇشسىز، تۇس قاتارلىق گرامماتىكىلىق كاتېگورىيىلەر ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن. مەسىلەن: ئۆتكۈزگۈلۈك (ئۆتكۈزۈش لازىم) // ئىشلەتكۈلۈك (ئىشلىتىش كېرەك) // بارغۇلۇق (بېرىش لازىم) // قوڭغۇلۇق (قورقۇش كېرەك)

«ئۆزگۈلۈك ئايى، چىقىپ يەتتە قات كۆك قەرىدىن // سۆزگۈلۈك تاشپاقىنى ئوكيان-دېڭىزلار تەكتىدىن» (ماۋزېدۇڭ «جىڭگاڭشەنگە قايتا چىقىش» تىن).

«غۇلۇق // قۇلۇق // گۈلۈك // كۈلۈك» قوشۇمچىلىرىنىڭ ئىسىملارغا بىۋاسىتە ئېنىقلىغۇچى بولمايدىغان؛ ئۆتكەن ھەرىكەتنى بىلدۈرمەيدىغان؛ ھەرىكەتنامىلاردا ئىسىمنىڭ سان، شەخس كاتېگورىيىسى ۋە كېلىش شەكىللىرى بىلەن تۈرلەنمەيدىغان؛ تىركەلىمىلەر بىلەن بېرىلمەيدىغان ئالاھىدىلىكلىرى بار. گەرچە خاھىش، بۇيرۇق، زۆرۈرىيەتنى ئىپادىلەيدىغان بۇ شەكىل قىسمەن ھاللاردا سۈپەتلەرگە ئوخشاش بىۋاسىتە ئېنىقلىغۇچى (مەسىلەن: دېگۈلۈكنى دېدىڭ، يېگۈلۈكنى يېدىڭ...) بولۇپ كەلمىمۇ، جۈملىدە ئىگە، خەۋەر، تولدۇرغۇچى ۋە ئېنىقلىغۇچى بولۇپ كېلىشىنى ئومۇمىي ئەھۋال دەپ قاراشقا بولمايدۇ.

خوتەن دىئالېكتىنىڭ پېئىللاردىكى روشەن ئالاھىدىلىكى ھېسابلىنىدىغان بۇ شەكلى، تىل ئالدى سوزۇق تاۋۇشلۇق سۆزلەرنىڭ ئاخىرىغا «گۈلۈك // كۈلۈك»؛ تىل ئارقا سوزۇق تاۋۇشلۇق سۆزلەرنىڭ ئاخىرىغا «غۇلۇق // قۇلۇق» ئۇلىنىپ كېلىپ يەنە «يا» ئۇلىنىدۇ. مەسىلەن: كۈلەيلى - كۈلگۈلۈك (يا) // كۆرمەيلى - كۆگۈلۈك (يا) // بارايلى - بارغۇلۇق (يا) // ياپايلى - ياپقۇلۇق (يا)... دېگەنلەردەك.

پېئىل يىلتىزلىرىدىكى ئۆزگىرىشلەرنى ئېلىپ ئېيتساق: «گەك // غاق» قوشۇمچىلىرىنىڭ ئۇلىنىشى بىلەن (مەسىلەن: بېرىدىغان - بەگەك // ئالىدىغان - ئاغاق) سۈپەتداشلارنىڭ ياسىلىشى؛ 1-شەخس بۇيرۇق رايىدىكى پېئىل يىلتىزغا 1-شەخس قوشۇمچىسىنىڭ «ئى» شەكلىدە (مەسىلەن: بارايلى - بارىلى // كەتمەيلى - كەتمەيلى...); «دا // تە» شەكلىدە (مەسىلەن: ئۆستۈردۈم - ئۆستەدىم // بولدۇردۇم - بولدادىم...) ئۇلىنىپ كېلىشىنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

بۇ دىئالېكتتا ئېنىق ئۆتكەن زامان پېئىلغا ئۈزۈك تاۋۇشلاردىن كېيىن «تام // تەم»؛ بولۇشسىز ئېنىق ئۆتكەن زامان پېئىلدىن كېيىن «دام //

خوتەن پېداگوگىكا ئالىي تېخنىكومى ئىلمىي ژۇرنىلى 2005-يىللىق 2-سان (ئومۇمىي 69-سان)

بولۇشنى تەمىن ئېتىپ، ئېغىزىمۇ، يېزىقىمۇ تەڭ ئىشلىتىش تەلپىگە يەتكىلى بولىدۇ.

4) خوتەن دىئالېكتى باشقا دىئالېكتلارغا ئوخشاش، چەت تىللاردىن كىرگەن بەزى سۆزلەرنىڭ ئورنىنى ئالالايدۇ ۋە تىل ساپلىقى، تىل ئىزچىللىقىنى قوغداش رولىنى ئوينايدۇ.

ھەرقانداق تىل باشقا تىللارنىڭ تەسىرىدىن مۇستەسنا بولالمىغىنىدەك ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىمۇ باشقا تىللاردىن كىرگەن ئاتالغۇ، ئوقۇملار بىلەن ئۆزىنىڭ لۇغەت تەركىبىنى بېيىتىپ كەلگەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە كۆپ مىللەت بىللە ياشاپ، چېگرا رايونى ئورتاق گۈللەندۈرۈۋاتقان شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدا تىل ئۆتۈشۈش نورمال ئەھۋال. بىراق، ئىپادىلىگىلى بولمايدىغان بەزى ئاتالغۇ، ئوقۇملار خەلقىمىز ئىچىدە (دىئالېكت - شېۋىلەردە) بار تۇرۇقلۇق، ئۇلارنى باشقا تىللاردىن ئىزدەيمى، ئاشۇ مەنبەدىن ئېلىشىمىز ياكى مەنبەدىن پايدىلىنىپ ياشىشىمىز لازىم.

تىل ئامىلى ئەۋلادنى ئەجدادقا ئۇلاپ كېلىۋاتقان بىردىنبىر رىشتە. «گرامماتىكا - تەڭنىڭ تەسىرى ئەڭ ئېنىق ئىپادىلىنىدىغان ساھە». باشقا دىئالېكتلارغا ئوخشاش، خوتەن دىئالېكت سۆزلىرىدە قەدىمكى تىل ئېلىپىنلىرى ۋە خۇسۇسىيەتلىرى ئىنتايىن مول. بۇخىل پايدىلىق تىل ئامىلى ئەدەبىي تىلنى بېيىتىپلا قالماستىن، ئەۋلادلار بىلەن ئەجدادلار ئارىلىقىنى قىسقارتىشقا، تىل ساپلىقى ۋە تىل ئىزچىللىقىنى قوغداشقا پايدىلىق.

ئۇنىڭدىن باشقا خوتەن دىئالېكتى باشقا دىئالېكتلارغا ئوخشاش، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ ئېتمولوگىيىسىنى ئېنىقلايدىغان ئاساسلارنىڭ، ئەدەبىي تىلدا ئارىلاشتۇرۇلۇپ قوللىنىلىۋاتقان بەزى سۆزلەرنىڭ مەنە دائىرىسىنى ئايرىشتىكى ياردەمچىلەرنىڭ بىرىدۇر.

پايدىلانمىلار ۋە ئىزاھلار

1. ①②③④ «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» نى يېزىش گۇرۇپپىسى تۈزگەن، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1989-يىل ئۇيغۇرچە نەشرى 19، 21، 22، 27-بەتلەر.
2. مەھمۇد قەشقىرى: «تۈركى تىللار دىۋانى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1981-يىل ئۇيغۇرچە نەشرى 1-توم.
3. ⑥⑦ يۈي تىيەنخېڭ (ياپونىيە): «غەربىي يۇرت مەدەنىيەت تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1986-يىل 1-نەشرى.
4. ⑤ ئىمىن تۇرسۇن: «تارىمدىن تامچە»، مىللەتلەر نەشرىياتى 1990-يىل 1-نەشرى.

5. تۇراپ قاسىم، ئابدۇرېھىم زۇنۇنلار تۈزگەن: ئالىي مەكتەپلەر ئۈچۈن دەرسلىك «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى»، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى 2000-يىل 9-ئاي 1-نەشرى.

6. ئوبۇلقاسىم روزى: «خوتەن دىئالېكتى توغرىسىدا»، «خوتەن پېداگوگىكا ئالىي تېخنىكومى ئىلمىي ژۇرنىلى»، 1986-يىل 2-سان.

7. غەيرەت ئابدۇرېھىمان ئوزغار: «دىئالېكتلار - ئەدەبىي تىلنى بېيىتىشتىكى مەنبە»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 2003-يىللىق 1-سان.

8. خالىق نىياز، مۇھەببەت قاسىم: «تىلشۇناسلىق ئاساسلىرى».

9. ش ئۇ ئار مىللەتلەر تىل-يېزىق خىزمىتى كومىتېتى تۈزگەن: «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1999-يىل 10-ئاي 1-نەشرى.

10. مىرسۇلتان ئوسمانوف، خەمىت تۆمۈر قاتارلىقلار تۈزگەن: «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ ئىملا ۋە تەلپۈز لۇغىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1997-يىل 1-ئاي 1-نەشرى.

تەھرىرلىگۈچى: ئابدۇرېھىم زۇنۇن

- بۇ ئۇلانمىلار ئېلىۋېتىلسە جۈملىنىڭ مەنىسى ئۆزگەرمەيدۇ. قوشۇلۇپ كەلسە، جۈملىدىكى ئوي-پىكىر ياكى ئىش-ھەرىكەتنىڭ كىمگە قارىتىلغانلىقى ئېنىق ئىپادىلىنىدۇ.

خاتىمە

خوتەن دىئالېكتىنىڭ يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتۈلگەن فونېتىكىلىق، لېكسىكىلىق ۋە گرامماتىكىلىق خۇسۇسىيەتلىرىگە ئاساسەن شۇنى ئېيتىش لازىمكى، بۇ دىئالېكت مەركىزىي دىئالېكت ۋە لوپنۇر دىئالېكتىغا ئوخشاشلا ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە مۇكەممەللىشىشنىڭ ئاساسى بولۇپ، ئەدەبىي تىلنىڭ لۇغەت تەركىبىنى بېيىتىشنىڭ مۇھىم مەنبەسىدۇر. بۇ مەنبە ئارقىلىق ئۆزلۈكسىز تەرەققىي قىلىپ تۇرىۋاتقان ئەدەبىي تىلنى تېخىمۇ ھاياتى كۈچكە ئىگە قىلىپلا قالماستىن، تىل تارىخى ۋە ئۇنىڭ تەرەققىيات جەريانىنى ئىگىلەپ، دىئالېكتلار ئارىسىدىكى پەرقلەرنىڭ ئايرىشىنى، تىلنىڭ بىرلىككە كېلىپ قېلىپلىشىشىنى ئىلگىرى سۈرەلەيمىز. ھاسىلات شۇكى:

1) خوتەن دىئالېكتى يۇقىرى ئىلمىي تەتقىقات قىممىتىگە ئىگە. ماقالىنىڭ 1-بۆلىكىدە كۆرسىتىلگىنىدەك، بۇ رايون تارىختا كۆپ قەبىلە، مىللەت ياشىغان؛ كۆپ دىنلىق، كۆپ خىل مەدەنىيەتلەر ئۇچراشقان؛ كۆپ خىل يېزىق قوللىنىلغان قەدىمكى بوستانلىق بولۇپ، بۇ يەردە ياشىغان ھەممىسىلەت خەلقىنىڭ تىل-يېزىقى بىلەن مەيدانغا كەلگەن بىباھا مەدەنىيەت جەۋھەرلىرى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى، جۈملىدىن ئېلىمىز مەدەنىيەت خەزىنىسىدە ئۆزگىچە رەڭ-جۈۋاسى بىلەن كۆز چاقىتىدۇ. بۇ دىئالېكتنىڭ ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى ئۆزگىرىشلىرى ۋە قەدىمكى تىل ھادىسىلىرىنى ھازىرغىچە ساقلاپ قېلىشلىرى، تىلشۇناسلىق، ئېتمولوگىيە، ئېتىمىگراپىيە، توپونىمىيە، مەدەنىيەت جۇغراپىيىسى، ئىنسانشۇناسلىق ساھەلىرىنى مول ماتېرىياللار بىلەن تەمىن ئېتىدۇ. جانلىق يەر ئۈستى مۇزىيى ھېسابلىنىدىغان بۇ رايوندىكى شېۋە ئالاھىدىلىكلىرىنى ساقلاپ كەلگەن ھېسابسىز فولكلور بايلىقى-ھۆججەت-ۋەسىقىلەر تەتقىق قىلىشىمىزنى كۈتۈپ تۇرماقتا.

2) خوتەن دىئالېكتى باشقا دىئالېكتلارغا ئوخشاش، ئەدەبىي تىلدا تەڭدىشى يوق سۆزلەرنى مەنبە بىلەن تەمىن ئېتىدۇ. تىل تەتقىقاتىدىن قارىغاندا، 20-ئەسىرنىڭ 50-يىللىرىدىن باشلاپ، بۇ دىئالېكتقا خاس بولغان خېلى بىر قىسىم سۆزلەر ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىۋاتقان ئىجتىمائىيەت، پەن-تېخنىكا يېڭىلىقلىرىدىكى ئوقۇملارنى ئىپادىلەپ، ئەدەبىي تىلدىكى بوشلۇقنى تولدۇرۇپ كەلمەكتە. ئېسۇسلىنارلىقى شۇكى، بۈگۈنكى ئۇچۇر دەۋرىدە ئاتالغۇ، ئوقۇملارنىڭ كۈنساين مەيدانغا كېلىشىنىڭ ئەكسىچە، ئۇلارنى ئىپادىلەيدىغان ئاتالغۇلار ياسىلىپ ئۈلگۈرمەيۋاتىدۇ ياكى ياساشقا سەل قارىلىۋاتىدۇ. بۇ ھال «ئاتالغۇ، ئوقۇم قەھەتچىلىكى» نى كەلتۈرۈپ چىقارماقتا. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەدەبىي تىلدا ياسالغان بىر قىسىم ئاتالغۇ، ئوقۇملار ئىخچام، ئوبرازلىق ئەمەس. بۇنىڭ ئالدىنى ئېلىشتا ئەۋەتتە ئالدى بىلەن دىئالېكتلارغا نەزەر ئاغدۇرۇپ، مەنبەدىن پايدىلىنىشقا توغرا كېلىدۇ.

3) خوتەن دىئالېكتى باشقا دىئالېكتلارغا ئوخشاش، ئەدەبىي تىلدىكى كۆپ مەنىلىك، شەكىلداش، مەنىداش سۆزلەرنى بېيىتىدۇ ھەمدە سۆزلەرنى ئىخچام، راۋان، ئېنىقلىققا ئىگە قىلىدۇ. ئەدەبىي تىلدا مەنىداش سۆزلەر گۇرۇپپىسى دېگىدەك كۆپ ئەمەس، بىر قىسىم سۆزنىڭ ياسىلىشى «ئېنىق، راۋان، ئىخچام بولۇش» پرىنسىپىغا ئەمەل قىلىنىغاچقا، يېزىقتا قوللىنىلىپ، جانلىق تىلدا ئىشلەتمەسلىك ئەھۋاللىرى مەۋجۇت. خەلق تەرىپىدىن ياسالغان سۆز-ئاتالغۇلارنىڭ بىر قىسمى بۇنداق بىر تەرەپلىسلىكتىن خالىي بولۇپ، مەنىداش سۆزلەرنى بېيىتىپلا قالماي، سۆزلەرنىڭ «ئېنىق، راۋان، ئىخچام»